

## ГЛАВА XXVIII.

Исусъ Христосъ воскресява дъщерѣхъ-тѣ Іаириовѣ  
и исцѣлява болѣхъ-тѣ женѣ.

Като излѣзълъ изъ дома, въ който исцѣлилъ разслабленныя, Господь Исусъ видѣлъ единого челоуѣка, по имя Матѣей, а по занятіе — мытарь. Господь казалъ: „върви слѣдъ Мене,“ и Матѣей трѣгнулъ по Него, отъ мытарь стапхлъ Апостолъ, а испослѣ Евангелистъ и Мѣченикъ. Обрадованный Матѣей повыкалъ Исуса Христа у дома си. Наедно съ Господа и съ ученицы-тѣ Му были на трапезѣхъ-тѣ въ дома-тѣ Матѣеовѣ отнапрѣжни-тѣ му содружницы, по запатіе мытари, и другы знаемы. Като видѣли това, фарисеи-тѣ, които считали себе си праведны и, по своѣхъ-тѣ гордость, не искали да ся събиратъ съ другы-тѣ челоуѣцы, а особенно съ мытари-тѣ, които тѣ прѣзирали, като недостойны грѣшницы, пытали ученицы-тѣ Исусовы: „какъ може вашія-тѣ учитель да ѡне и да ѣде на едиж трапезѣ съ мытари-тѣ и грѣшницы-тѣ.“

Исусъ Христосъ, като чулъ това, казалъ: „не здравы-тѣ иматъ потрѣбѣхъ отъ лѣкаръ, а болны-тѣ. Азъ не сѣмъ дошълъ да привеждъ на покаяніе праведны-тѣ, но грѣшницы-тѣ.“

Тогава пристѣпили до Него ученицы-тѣ Іоанновы и казали: „зачто ный и фарисеи-тѣ постимъ тѣмъ много, а Ты и Твои-тѣ ученицы не постите?“ Господь имъ отговорилъ: „выканы-тѣ на свадбѣхъ не можѣтъ да скѣрбятъ, догдѣто е съ нихъ жениха-тѣ. Ще дойде время, когато ще ся отнеме отъ нихъ жениха-тѣ, тогава и они ще постятъ.“

Въ това время влѣзълъ единъ отъ князове-тѣ Іудейскы, по имя Іаиръ. Той припади хъ при нозѣхъ-тѣ Исусовы, говорещи: „помогни, дъщеря ми умира. Прииди, возложи на неѣхъ рѣкѣхъ-тѣ Си — и тя ще бѣде жива.“ Исусъ Христосъ тойчасъ встанѣлъ и трѣгнулъ съ Іаира; слѣдъ Него вървѣли ученицы-тѣ и множество отъ народа.

Въ народа, който ся натискалъ около Спасителя, имало